

[Gunnar Fog-Petersen.]

brugserhvervet. Det er for magert, og jeg tror, at noget i den Retning, jeg har omtalt, vil blive nødvendigt. Thi naar Landbrugspriserne ligger saa daarligt, som de gør og længe har gjort — i Aar har de vel en Tendens til at gaa op, men det skyldes først og fremmest en lille Høst her i Landet, et forhaabentlig forbigaaende Fænomen —, kan det ikke nægtes, at vi selv har nogen Skyld i det, naar vi overfylder Markederne. En Nationaløkonom, Thorkil Kristensen, har for nylig skrevet nogle Artikler i „Jyllandsposten“ om dette Emne. Han siger deri, at i et aabent Eksportmarked gør det ikke saa meget, om der er en lidt for stor Produktion, om det, man skal afsætte, en lille Smule overstiger Efterspørgselen, for man kan altid paa sekundære Markeder kaste dette lille Overskud fra sig; selv om man skal gøre det til tabgivende Priser, gør det ikke saa meget. Men naar man i et lukket Marked, hvor man skal forhandle sig til, hvad man kan sælge, staa med en for stor Produktion bag sig, naar de, man skal forhandle med, ved, at man har flere Svin, end man kan komme af med, har Foder til, har Raad til at holde, har for mange Kreaturer, o. s. v., kan det ikke undgaas, at Priserne trykkes. I den sidste halve Snes Aar har vi her i Danmark, navnlig i de senere Aar, rundt omkring i Bladene, ikke mindst i Venstrepressen, naar vi læste de ugentlige Beretninger om Verdensmarkedet, Hjemmemarkedet og Eksportmarkedet, Gang paa Gang set den samme Sætning anvendt: Paa Grund af for stor Tilførsel var Handelen slæbende og Priserne faldende; paa Grund af, at der var tilført Markedet saa store Mængder af Varer, at Afsetning vanskeligt kunde finde Sted, kunde Priserne ikke opretholdes o. s. v., o. s. v. Dette har man set den ene Gang efter den anden i alle Landets Blade. Alligevel bliver det betragtet som kættersk Tale, naar man peger paa, at her bør en fornuftig Begrænsning finde Sted. En gammel Opfattelse, en Afglans i Sindene af en Opgangtid, af en Herligheds Tid, hvor vi kunde blive ved med at udvide og slaa paa, lever endnu i Forestillingerne og behersker de Ytringer, der kommer fra autoritativ Side inden for Landbruget. Det er nødvendigt, at dette ændres.

Det foreliggende Lovforslag indeholder en større Bevægelighed, tilstræber i det mindste en større Bevægelighed end den gældende Lov, ogsaa ved, at den private Vareudveksling udvides, og ved, at Handel med og Ombytning af Valutaattester bliver tilladt. Dette haaber jeg vil føre til mere

taalelige Tilstande. Forslaget indeholder ogsaa en Udvidelse af de prisregulerende Bestemmelser, og det er sikkert nødvendigt at have saadanne i Loven. Men naar man taler om Valutacentralens fordyrende Virkning — og det kan ikke nægtes, at den har haft nogen fordyrende Virkning; den kan ikke helt undgaa at have det —, maa man snarere undre sig over, at Systemet har ført til saa smaa Udslag i saa Henseende; thi den Stigning i det almindelige Prisniveau, som maa ske kan sættes i Forhold dertil, har dog hidtil været ret ringe. Det kan ikke nægtes, at vi her i Danmark har en dobbelt Levefod i Øjeblikket. Vi har en høj, for høj, Levefod i Byerne, i de større Byer, navnlig i Hovedstaden, men efterhaanden en lav, mange Steder for lav Levefod paa Landet, det gælder navnlig store Landdistrikter i Jylland. For at man kan faa den nødvendige Udligning tilvejebragt her, vil det imidlertid være af afgørende Betydning, at hvad der kan gøres for at undgaa, at Landbruget selv bringer sig i Vanskeligheder ved at producere for stærkt, gøres. Det ligger i Sagens Natur, at mange Landmænd drives ud i Forestillingen om at skulle presse Produktionen op, naar de Udgifter, de har, driver dem dertil. Men hvis den store Produktion, som der er sat ind paa, giver dem Tab, kommer de nok kun fra Dynen i Halmen. Jeg vil derfor i denne Forbindelse ogsaa pege paa Nødvendigheden af en Regulering af Landbrugets Udgiftsforhold. Jeg skal kun lige nævne det, da det ikke hører hjemme under denne Lov, men for at ingen skal tro, at jeg har glemt det, vil jeg sige, at det er en nødvendig Side af Sagen, at det ogsaa tages med.

Hauch: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som nys talte, rettede en indtrængende Henstilling til det danske Landbrug og det danske Landbrugs Ledere. Det ærede Medlem begyndte sin Tale under en særdeles beskedne Form, idet det ærede Medlem henvendte sig til den ærede konservative Ordfører og sagde til ham, at han ikke var saadan inde i Forholdene, at han vilde gaa ind i en Diskussion med den ærede konservative Ordfører om Enkeltheder. Efter at jeg nu har hørt det ærede Medlems Tale, maa jeg egentlig bekræfte, at Indledningen var rigtig, at det ikke vilde være rigtigt af det ærede Medlem at gaa ind i en Forhandling om Administrationen af den nuværende Valutalov, for saa vidt angaar de Vilkaar, som denne Valutalov har budt Landbruget.

Det ærede Medlem hører jo til de Med-